

POZDARZYĆ (2) *vb pf*

3 sg fut pozdarzy (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poszczęścić [komu] (2) :

cum inf (1): A Gdyć Pan Bog zalię pozdárzy przyechác do domku twoiego/ mieyże to na pilney pieczy/ ábys ni w czym nie był przykry rodzicom twoim *RejZwierc* 27v.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): A támci iuż Pan Bog pozdárzy wedle obietnicz swoich/ że z onym miłym á wdzięcznym á łobie rownym towarzyszem swoim wzywiesz długo roskośznego żywota fwego/ y wśzytkoć sie sporyć y mnożić będzie około ciebie *RejZwierc* 32.

Synonimy: pofortunić, poszczęścić.

Formacje współrdzenne cf DAROWAĆ.